

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Characterization of the mouse and human breast cancer genome

Holstege, H.

Publication date
2010

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Holstege, H. (2010). *Characterization of the mouse and human breast cancer genome*. [Thesis, fully internal, Universiteit van Amsterdam].

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Acknowledgements / Dankwoord

Ik kan het nauwelijks geloven dat het moment is aangebroken dat ik mijn dankwoord mag gaan typen. Ik heb altijd geweten dat ik het ooit zou schrijven, toch kon ik het me tot heel voor kort niet voorstellen. Het is nu 25 november 2009. Over een paar dagen is het precies zeven jaar geleden dat ik begon als eerste OIO in de nieuwe groep van Jos Jonkers. We waren toen met zijn drieën, Jos, Hanneke en ik. Er is ondertussen veel veranderd.

Allereerst wil ik jou bedanken Jos, omdat je mij de kans hebt gegeven als jouw eerste OIO in je nieuwe lab te komen werken. Mijn promotie tijd was een zeer turbulente periode, maar toch is het eindresultaat een heel mooi stapeltje papers geworden, en dat heb ik mede te danken aan het feit dat jij er altijd in hebt geloofd en het mogelijk hebt gemaakt dat dit proefschrift er kwam. Terugkijkend denk ik dat wij aanvankelijk zeer verschillend waren, ik naief en losjes, en jij een onvermoeibaar Pietje Precies die exact wist hoe dingen moesten gebeuren. Hoewel ik altijd wat naief zal zijn, is de losheid er grotendeels vanaf, en ben ik je in al die jaren steeds beter gaan begrijpen en waarderen. Of zou het zo zijn dat een OIO na zeven jaar toch zoals zijn begeleider gaat doen en denken? Dat is dan in dit geval een groot geluk voor mij, want Jos, ik heb heel veel van je geleerd! In die zeven jaar is je groep vertienvoudigd, en van drie stoelen in de kamer bij Peter Demant uitgegroeid tot de halve gang op P2. Ik ben ervan overtuigd dat ik je nog heel vaak in de krant zal tegenkomen bij artikelen over nieuwe doorbraken. In ieder geval zal ik nog vaak met trots terug denken aan het feit dat ik je eerste OIO was. Dank je wel Jos, voor alles.

“Arno, ik heb een idee, en volgens mij hoeft het helemaal niet zo lang te duren om het uit te werken, maar kunnen we hier even naar kijken?” Jouw gezicht ging dan op een soort “Oh nee hè, dit gaat weer een half jaar duren” -stand, en daar had je dan meestal volstrekt gelijk in. Maar het was allemaal niet voor niets Arno, want een hele hoop van die ideeën -of afgeleiden ervan- hebben dit boekje gered. Wat zal ik onze

uurtjes naar het beeldscherm turen missen! Jij hopen dat je script foutloos runde, en ik hopen dat ik op deze wijze eindelijk kon beginnen met het analyseren van mijn data... onze data. Want Arno, jij bent niet voor niets mijn paranimf, we hebben dit boek toch voor een groot deel samen gemaakt.

Daoud, Ron, Wim, Marja, Mike: dank jullie wel voor jullie gastvrijheid aan de lunch tafel in de periodes dat ik vrijwel dagelijks naast Arno zat. Sommige maanden leek het wel of ik meer in jullie groep was dan op mijn eigen plek op P2!

Erik, we zijn nu zeven jaar verder, en we kunnen trots melden dat de MYC-gain en de RB1-associated loss zowel in muizen als humane borst tumoren voorkomen. Dat wisten we 5/6 jaar geleden ook al, maar dat het daarbij gebleven is, is wel even wat anders dan de bergen syntenic gains en losses waarop we destijds hoopten! Erik, het was altijd een feest om met je te mogen samenwerken, omdat je altijd open stond voor mijn 10 ideeën en mijn 100 vragen per dag. Toen je naar Rotterdam ging heb ik je node gemist: bij wie kon ik nu al mijn vragen kwijt? Wie moest toen mijn nieuwsgierigheid het hoofd bieden? Gelukkig zijn we elkaar altijd blijven zien, en ik ben dan ook vereerd dat je bij het verdedigen van dit proefschrift naast me wilt staan.

Petra, toen bleek dat het niet zo eenvoudig was om het muizen en humane borstkanker genoom te vergelijken heb ik mij verdiept in de humane borst tumoren om een idee te krijgen welke aspecten daarvan nu wel en niet overeen kwamen met de muizen tumoren. Dat begon met Erik en daarna Simon, maar daarnaast heb ik heel veel met jou overlegd hoe ik dingen moest aanpakken. Na verloop van tijd ging dat veel verder dan gesprekken over tumoren: je hebt me meerdere keren over vervelende hobbels geholpen en iedere keer liep ik bij je weg met vernieuwde energie en zin om weer door te gaan... Dank daarvoor!

Rinske, dank je wel voor je luisterend oor, dat ik echt nodig had bij tijd en wijle... Je weet dat ik vind dat je aan fantastische projecten werkt die stuk voor stuk (voor stuk voor stuk voor stuk...) een belangrijke wetenschappelijke vraag zullen beantwoorden. Gewoon doorgaan zoals je nu bezig bent: jij komt er wel!

Peter, of liever, Roelof, dank je wel voor je oprechte belangstelling, als je jou een vraag stelt ga je altijd net zo hard op zoek naar het antwoord als ikzelf. Dat vind ik altijd gezellig aan wetenschappelijke vragen bespreken met jou. Mark, buiten je geweldige kwaliteiten als analist voor Peter was je altijd mijn vertrouwde maatje op links... een soort fijne wetenschap dat naar links kijken een vertrouwd gezicht oplevert. Ik ben nu al jaloers op Ute, je nieuwe buurvrouw. Eline, Rinkse, Mark, Peter, jullie hebben mijn OIO-periode echt leuk gemaakt!

Xiaoling, of the seven years I was at the NKI, I spent a good five years with you. At first we were the only two girls in the “Jonkers lab”, which automatically connected us. A kind feminine touch amidst the blunt testosterone driven men was a welcome relief when you joined the lab. How things can change, now there’s girls all over the place! I hope you are doing very well in China and that you are the bridge between China and the west, like you always wanted to be.

Koen, rasoptimist, over kritiek krijgen: “Soms voel ik mij net een natte eend, en dan doe ik gewoon even zo (schudt het bovenlijf), dan ben ik weer droog en kan ik weer verder.” Je vermogen om de positieve kanten van alles te belichten maakt me altijd weer vrolijk. Niet zeuren, hup doorgaan, en zo erg is het toch allemaal niet? Ik hoop nog lang mijn issues bij je te mogen relativeren!

Hein, in jou had ik een soort rots in de branding gevonden, die er bij hele hoge nood gewoon was. Dat mijn glandula lacrimalis in optima forma verkeert weet jij als geen ander. Maar hij doet al een poosje geen dienst... een goed teken! Dank je voor je luisterend oor en je adviezen al die jaren.

Sabine, was ik er maar eerder achter gekomen hoe ontzettend veel kennis er bij jou te halen valt! Je opbeurende manier van mee-denken heeft echt bijgedragen aan mijn ideeën over borstkanker, en het heeft mij aan het denken gezet: oh, zo kan het ook!

Chris, ik ben je eeuwig dankbaar voor die ene opmerking tijdens een etenje bij de Thai. ;-)

Patrick, Chiel, Marieke, Eva, Tanya, Karin, Sjoerd, Chris, Gilles, Bas, Ellen, Ewa, Hanneke, Ingrid, Karin, Ute, Janneke, Rutger, Hermien, en alle studenten die in de loop der jaren in onze groep gewerkt hebben, dank jullie wel voor jullie fijne samenwerkingen. Er staat nu een hele nieuwe garde OIO's en studenten klaar om de Jonkers/Linn/de Visser groep nog groter en aanwezigiger te maken: Marieke, Metamia, Tisee, Chris, Renier, heel veel plezier en succes daarmee!

Jorma, Jeroen, Jasper, Armida, Wouter, Maartje, Henri, Izhar, Reinier, en iedereen die ik de afgelopen zeven jaar heb mogen leren kennen, dank jullie voor de mooie tijden! Linda en Tom, dank jullie voor alle hulp bij het regelen van dingen en de kletspraatjes bij de printer niet te vergeten!

Tijdens een promotie heb je vrijheid van denken nodig zodat je slimme proeven kan bedenken, de betekenis van je resultaten kan interpreteren en ze kan plaatsten in het grotere geheel. Dat vereist focus, en opperste concentratie. Gestoord worden door allerlei trivia des levens is absoluut funest. Maar het leven is onvoorspelbaar en sommige dingen heb je nu eenmaal niet in de hand. Degenen die mij goed kennen weten dat ik met het afsluiten van deze promotie periode ook een punt zet achter een heftige periode in mijn leven. En ik wil dan ook heel graag de mensen bedanken die ervoor gezorgd hebben dat ik mijn hoofd boven water heb kunnen houden, zodat ik mijn promotie tot een goed einde kon brengen.

Pap, ik zal nooit vergeten dat je met uitgestrekte armen tegen me zei: "Het geeft niet Henne, hier komen we samen wel uit." Pap, dank je voor de honderden telefoontjes ter opbeuring, en dat ik altijd op je aanwezigheid kan vertrouwen op de momenten die je echt niet alleen wilt hoeven doorstaan.

Mam, *Ach, ach, ach, daß ich Wassers gnug hätte in meinem Haupte, und meine Augen Tränenquellen wären.* Wat waanzinnig mooi! Mam, je zegt soms dat je niets van mij begrijpt, maar je begreep me als geen ander toen je me dit liet horen. Dat getuigt van meer begrip dan woorden kunnen uitdrukken.

Floor, ik gun niemand te moeten voelen hoe hard “rock bottom” is, maar mocht het je dan toch overkomen dan kan je maar beter wel een zus hebben zoals jij, die tegen de hele wereld voor je vecht, met gebalde vuisten als het moet. Floor, je hebt me laten zien hoe belangrijk het is om voor jezelf op te komen, en niet te verlegen te zijn om te doen wat je heimelijk het liefste wil.

Gert-Jan, mijn kleine broer die tussen de regels door heel de ING aan het herstructureren is. Nog altijd ben ik onder de indruk van je ontdekking van de ware identiteit van 7000 turfstekers. Dank je wel voor alle prachtige verhalen die je vertelt, de ene nog geweldiger dan de andere... Keer op keer laat je zien dat een organisatie zo plat is als je hem zelf wilt hebben...

Meik: *Wenn ich in deine Augen sehe, so schwindet all' mein Leid und Wehe*, dank je wel voor al je lieve zorgen, alle wijntjes, theetjes, kletspraatjes... Mijn lieve clubgenoten Alex, Es, Het, Clau, Eef, lieve Vorstinnen, KOM MAAR OP MET DIE LEESTAFEL!!! Groene zeep of niet, op die wolk van mij gris ik die uil zo van zijn sokkel! Amy, Sjoukepouk, mijn wetenschapsvriendinnetjes, ik ben de laatste der Mohicanen, maar beter een late Mohicaan dan geen Mohicaan. Carlijn: whaaaaa DNA! Dank jullie allemaal voor de geweldige tijden de afgelopen paar jaar, ik reken mij ontzettend rijk met zulke geweldige vriendinnen!

Dank jullie wel, Inger, Chiel, Bas, Annemarie, Karen, Hanna, Anna, Lydeke, Sandra en nog zovele anderen. Dank jullie wel leden van het: VU-Kamerkoor, Photonen, TIEN, HVE, Ralph Sordo Choir, Midsummervoices en MUSA. Als ik toch wel van een ding heel veel houd, en waaraan ik heel veel uurtjes heb gependeed de afgelopen jaren, is het wel zingen. Van Bach, Schütz en Monteverdi tot Glass en Tarenskeen, ik heb echt ontzettend genoten van de heerlijke muziek die we samen gemaakt hebben.

En dan heb ik iemand heel speciaals voor het laatst bewaard: Lieve lieve lieve M., Vanaf het moment dat wij elkaar leerden kennen leerden we meteen wat “in voor- en tegenspoed” betekent. En toen ook nog die promotie afronden... M, als we dit redden, redden we alles!

